

NAPJAINK

Igen figyelemreméltó utasítást adott ki a fővárosi tanács a reprezentációs kiadások csökkentésére. Kerülni kell a túlméretezett vendéglátást, a felesleges költségeket, s általában a pazarlást. Ügyelni kell arra, hogy a szakmai jellegű megbeszélések, értekezletek ne váljanak általános vendégeskedéssé. A meghívottak után csak a szállásköltség, a napidíj és az utiköltség számolható el. Ha a megbeszélés után a rendező szerv közös étkezést biztosít, a meghívottak csak a napidíj felét számíthatják fel.

Nagyon üdvös és hasznos ez az intézkedés. A szegedi tanács végrehajtó bizottságának elnöke hasonló belső rendelkezést adott ki a közelmúltban: elsősorban saját reprezentációs keretét szűkítette. Jó volna, ha az ilyen eljárás általánossá válna, mind a tanácshoz közel álló szervek, mind más állami intézmények, hivatalok gazdálkodásában Szegeden.

Két értékes bronz gladiátor szobor állt eddig a nápolyi nemzeti múzeumban. Az olasz, honi és külföldi látogatók sokszor megcsodálták Pompei romjai között talált szobrokat nemcsak azok szépsége, nemes arányai, hanem a feltűnő méretek miatt is.

A múzeumot felkereső turisták és egyéb érdeklődők kedden azonban már nem gyönyörködhetek a bronz gladiátorokban. Csak a helyüket láthatták: előző nap ugyanis a látogatókkal zsúfolt teremből — ellopák a szobrokat.

Nápoly rendőrsége természetesen lázas buzgalommal keresi a tetteseket. A rossz nyelvek szerint most néhány helyen biztonsági intézkedésekre került sor. Többek között erősen figyelik, ellenőrzik a gőzmozdonyokat is.

Mert ugye, ilyen előzmények után már azokra is könnyen sor kerülhet...

Adminisztrátorokat

veszünk fel vidéki telepeinkre. Erkölcsei bizonyítvány szükséges. Jelentkezni Csongrádvidéki Állami Pincegazdaság Szeged, Tábor utca 3. szám.

Munkügyi Osztály

Munkásmozgalmi kiállítást rendeznek a Ruhagyárban

A Szegedi Ruhagyárban ma, szombaton délelőtt 10 órakor nyitják meg az üzemi pártszervezet és szak-szervezet által rendezett munkásmozgalmi kiállítást. Az üzem dolgozói közül többben gyűjtötték össze a do-

Bevált a szovjet módszerrel termelt silókukorica

Négy megye: Csongrád, Békés, Hajdú és Szabolcs 500 mezőgazdasági szakemberének több neves tudós részvételével silóbetakarítási bemutatót tartottak a karcagi Béke Termelőszövetkezet 36 holdas kísérleti tábláján. Itt a termelőszövetkezet elnöke tájékoztatta a szovjet módszerrel és szovjet szakemberek segítségével természetesen silókukorica hasznáról és fontosságáról az egybegyűlt szakembereket. A megállapítások szerint a négyzetesen ültetett silókukorica jól bevált. A holdankénti termés-átlag felül van a 200 mázsán. A csaknem három méter magasra nőt kukorica silózáva tápértékben felülmúlja az eddig használt legjobb tömegtakarmányokat.

A résztvevők megtekintették munka közben a Szovjetuniótól kapott járva silózó kombájnt, elismeréssel szóltak a modern gépről, amely napi 10 órás munkaidő alatt 20—22 hold kukoricát takarít be,

Mit szeretnek a munkások az öreg kenderfonógyáron?

futott időnként. Itt az indítás is úgy történt: a tengelykapcsoló tárcsájára kötelet tekertek, azután egy villanyserelőcsoport és a segédmester meghúzták, közben valaki az indítógombot nyomta. Azóta a szárazfonó

kétszer változtatott helyet,

míg a jelenlegi helyére került. A polírozó a jelenlegi szárazfonó helyén volt, a cernázó a mostani gillyújító helyét foglalta el. Így vándorolt a többi üzemrész is, hogy végre rendben, egymás után következzenek, ahogy a termelés folyamatosága megkívánja. 1949-ben kezdődött az első nagyobb változás, az üzem profilozásával. Ekkor kerültek ide a gyűrűs vizesfonók Új-szegedről, amit ebben az üzemben eddig nem használtak. A többi idekerült gépek nem voltak itt ismeretlenek. Ezzel kezdődött az üzem fejlesztése. Az eredménye az lett, hogy ma már 200 százalékkal többet termel, mint az államosítás napjaiban.

Azóta feleslegessé vált — mint nyersanyag — az olasz importkender. A háború utáni években természetes volt, hogy a tömlőfonal olasz kenderből készült. Emlékeznék az üzemben még arra is, hogy e ponyva fonálnak nyersanyaga jó pár évvel ezelőtt 50 százalékban olasz kender volt. Ma már magyar kenderből készül. Az utóbbi három-négy évben kemény küzdelem folyt az üzemben a finomabb fonalak gyártásáért. A finomfonalat is kezdetben olasz kenderből készítették. Ma már

Az üzem nagyszabású átalakítását négy évvel ezelőtt kezdték meg. Azóta állandó mozgásban van a gyár. A vizesfonóban ma is faszoprengeteg között dolgoznak az emberek, mint valami bányában, mert a tetőszerkezetet javítják.

Van, amivel nem szívesen dicsekednek a Szegedi Kenderfonógyárban. Mégpedig az új gépekkel. Nem azért, mintha sok hibájuk lenne az új gépeknek, hanem mert kevés van belőlük. Valóban új szint csak a Német Demokratikus Köztársaságból kapott kísérleti gépek jelentettek, amelyekkel jelenleg is komoly technológiai kísérletek folynak. Tehát lényegében új gépek nélkül érte el az üzem a háromszoros teljesítményt.

A műszaki fejlődéssel együtt haladt a gyár munkásainak mindennapi munkáját megkönnyítő tökéletesítés. Ma már futószalag szállítja az árut a készraktárba, elektromos targoncák szaladgálnak, sok védőberendezés került a különböző gépekre, nagy tökéletesítésen ment át a klímaberendezés, növelték a szórórőzsák, a légnedvesítő-gépek számát. Az újítók

2700 újítással

járultak hozzá az üzem műszaki fejlesztéséhez, tökéletesítéséhez.

Szociális vonatkozásban tíz esztendő alatt sok mindent kapott a gyár. Az egykori kőtelőnoda helyén ma már öltöző van, modern, korszerű fürdő és gyógyfürdő. Az államosítás idején a gépek mellett gyűlte össze tanácskoznia a munkások. Ma már korszerű, szép kultúrtermük van. Emellett 1600 kötetes műszaki könyvtárral is dicsekedhetnek.

Mindezt egy ceruzavonással akarták eltörölni, semmisnek nyilvánítani 1958 októberében az ellenforradalmárokat. Szapulták, mocskolták az elmúlt tíz esztendőt, amelyhez annyi fáradságos munka tapadt. Ha sikerült is egyeseket megingatniok, a munkások zöme tudta, hol a helye, s egy-kettőre felismerte, hogyan akarják kivenni kezéből a gyárat, amely az övé, amit ő épített olyanná, amilyen most.

(n. p.)

tiszta magyar nyersanyagból,

különbözőbb nehézség nélkül tudnak 10-es finomságú fonalat fenni.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS!

Szeged m.j. város tanács vb. mezőgazdasági osztálya okleveles

Építésmérnököt

keres feladható munkakörre. Fizetése kulcsszám szerint. Jelentkezni lehet a városi tanács vb. mezőgazdasági osztályán.

Háztartási mosást, festést, vegytisztítást,

vattás öltönyök, esőkabátok, üzemi munkaruhák vegytisztítását, függönyök, szőnyegek és paplanok speciális tisztítását bármilyen mennyiségben végzünk.

Patyolat Vállalat

Fiókok: Tábor u. 4., Bajcsy-Zs. u. 22.

Mielőtt elad

keresse fel a BIZOMÁNYI ÁRUHÁZAT, mert készpénzért vásárol használt bútort, porcelánt, szőnyeget, ruhameleket és háztartási cikkeket. Hívásra házhoz megyünk. "Jól jár, ha nálunk vesz és elad."

Bizományi Áruház Vállalat

SZEGED, Bajcsy-Zsilinszky utca 15. (Folyt. köv.)

Der Endre IFJÚ SZÍVEKBEN

(36.)

Andrisban a legkülönbözőbb gondolatok tusáztak, amint Laji diadalittasan az iskolába vágott vele. Arra az elhatározásra jutott, hogy legcélszerűbb áthárítani a tisztséget Lajira. Szép dolog, nagy dicsőség az iskola diákságának élen lenni — de roppant felelősség is. Állandó harc az igazgatósággal a diákság érdekeiért, harc az önképzőköri szellem megreformálásáért, az új légkör kialakításáért: a szociális kérdések ismertetésének lehetőségéért. Andrisék tavaly óta állnak kapcsolatban a falukutató irókkal. Udvardi Józsi bácsi hónapokkal ezelőtt kezükbe nyomta már a Puszták Népet, a Viharsarok, Tardi helyzet című műveket, a Futóhomokot, s a Legnagyobb magyar falu-t, a szomszédos Orosháza megálló szociográfiáját. Hogy felvillanyozódtak tavaly ezeken az olvasmányokon a fiúk! Hisz a saját családjuk vergődésére ismertek, a saját falujuk kérdéseire letek a valóságot feltáró írásokban. Szentül elhatározták még tavaly, ha nyolcadikban az ő kezükbe kerül az önképzőkör vezetése, forradalmi programot valósítanak meg ország-világ csodájára, felrúzza vele ezt a tunyító szellemi álomba süppedt városkát...

Hát hiszen ebben ő most is benne volna, a maga részéről vállalkoznék arra, ami telik tőle, teszem azt, egy-egy előadást, könyvismertetést szívesen tartana. De, hogy ő szervezze, irányítsa az egész kalamajkát, s vezesse a harcot a tanári kar, s a város vaskalaposai ellen... ehhez se rátermettsége, se ideje. Ami kevés szabáddéje lenne a tanítás és a tanuláson kívül, azt együtt szeretnék eltölteni Marikával a ligeti teniszpályán. Vida Jankó egy használt teniszütőt is szerzett neki valahol, s hajnalonként azzal gyakorolgat Andris, hogy nyolc nap múlva, amikor elkészül Marika teniszruhája, személyesen oktassza a lányt a fehér sport tükraire is. A gesztenyelombokkal, galagonyával körülültetett pályán távol a Hollós-ház nyomasztó környezetétől, milyen kedves perceket, órákat fognak majd együtt tölteni... S most áldozza fel Marikát a népvészérekért, a szelálmoharcért?

— Nem tudok én szervezni, Lajikám, se időm, se tehetségem hozzá — szólt hátra a teljes gözzel hajtó cimborának. — Hidd el komám, rossz ötlet volt ez.

— Nem a mi ötletünk volt, hanem az egész iskola fiataloságáé. Látták a levét, hogy ki mersz állni az igazságért, hát benned bízik a jónép. Úgy gondoljuk, joggal. Fényeséket épp a Bese-dolog buktatta meg, mert ganémód viselkedtek.

— Hisz épp a levente-dolog miatt nem lehetnek jó elnök — komolyodott el Andris. — Jól tudod, hogy Pe-rey mivel fenyegetett meg arra az esetre, ha nem viselkedek »rendesen«. Igaz, hogy Bese helyett Takaró törzstől küldik most már hozzánk, de én is cefetült megkaptam a magamát a dritől. Nem érzem magam gyávanak, de te is csak úgy vagy vele, ha már felvergődöttünk az érettségiig, csak tovább szeretnék tanulni. Nemesak azért, mert érzem, hogy nekem érdemes, hanem azért is, mert másképp hogy viszonzom a szüleim szeretetét, hogy segítsen őket? Ez is csak tanári diplomával a kezében sikerülne. Meg aztán...

Elhallgatott Andris, csak gondolatban fűzte tovább: más egyébről is feltétlen tovább kell tanulnia, hisz csak diplomával remélhető — még úgy is nehezen —, hogy Marikát hozzáengedik annak idején drága feleségül...

— Szóval, nem megyen ez, Lajikám. Én — »jegyesember lettem, minden nyikkanásom számon tartják. Akármelyik percben elnyisszanthatják a nyakam. Láttál már olyan vezért, akinek a keze-lába meg van kötve, s mégis győző?

— Ne povedálj itt nekem — ugrott le vidáman Laji a kerékről. — Dúrodj befelé, ott majd beszélhetsz.

— Jó — bólintott Andris —, majd beszélék: azonnal lemondok. Az öblös természetrajzi teremben mind a négy felső évfolyam diáksága ott szorgoskodott. Beszélgetések zümögő zaja szűrődött a nyitott ajtón kifelé, de mielőtt Andris belépett, mintha olóval vágta volna el a zajt. Hogy egy pillanat múlva riasztó, egetverő »éljen« csat-tanjon kétszáz diák ajkán.

Andris végignézett a padosorokon. Kipirult arcok, különös, mámoros szemek légiója... Nagy-nagy bizalom és sugárzó szeretet minden szemben. A katedra-asztalnál két szék. Az egyikről a drága öreg Udvardi Józsi bácsi emelkedett fel, s szó nélkül, mosolyogva szorította meg Andris kezét.

Andris nem lépett a katedrára. Szembefordult feszülten várakozó társaival, s nagyon csendesen és nagyon boldogan mondta:

— Köszönöm a kör bizalmát. A tisztséget elfogadom.

XVII.

Takaros kis ember lépkedett a széles Horthy Miklós út házi mentén, Kővágó balján. Kurta kezével ügyesen, gyakorlatlan gesztikulált, s mokus-szeme fűrgén matatott hol a járókelők arcán, hol Kővágón. Mindent egyszerre mért fel, s tapogatott végig szemével: a rozsdásodó vasúti sínek mentén gondatlanul ricsajgó gyermekcsoporthat is volt ideje átkurjantani, hogy kotródjanak a zörögve közeledő malmi szerelvény elől. Az ismerősöknek jobbra-balra köszönt szaporán, mintha az egész város — még a Lepény utca sarkán kuporgó koldus is — többszörösen lekötölte volna őt erre. Megnyerő modorú, kellemes kis ember volt Cséffai-Csepky Mihály fadepes és vállalkozó, mindenki szerette a városban, aki nem utálta.

— A szeretetfalvi vasút dolgában is a legsürgősebben méltóztass szót érteni a polgármester úrral — mosolygott Kővágóra, amint parányi csibukját töltögette sebtében. — Mondom, százhusz Csongrád megyei kubikkossal, prima erő, magam is beszállhatok, kérékalással, bármelyik percben hozom őket. Illetve a bandagazdájukat. — Sokkal sürgősebb a szentgyörgyi fakitermelés, az legyen minden gondod — figyelmeztette Kővágó. — Ez a vasút história másodlagos ügy.

— Hát persze, kérékalással, oda majd személyesen utazok még a héten. Amíg minden nem megy, mint a karikacsapás, el se mozdulok onnan. Kérékszeppen, Lománson is ismerek egy asztalost, Biczó nevűt, együtt legényeskedtünk; Kolozsvárról Pribelszky irt, hogy abba a bizonyos depóba, amelyiknek a gazdája meglépett, még senki se ült bele...